

Hidászünnepe a Tisza fölött

„Néhány héttel ezelőtt a Tisza-parton sétált a család, fényképezgettünk. A filmet most hívtuk elő. Az egyik kép háttérben ott az új hid két, egymás felé nyújtózó karja. És tessék, egy lapot kellett letépnünk a falinaptárról, máris dokumentummá lett a kép. Nem hittem volna, hogy ilyen gyorsan összehálik a két hídrész...” — s ezzel lényegében minden érdeklődő városi lakó véleményét összegezte ismerősim.

Hittük volna 1976 nyarán, amikor az első munkagépek megjelentek, hogy a 630 millió forint, tehát a jelenlegi legnagyobb Csongrád megyei beruházás ütemtervét nem kell menet közben átdolgozni, hogy a kisebb módosítások a gyorsítást szolgálják? Még márciusban is azt felelték a hid építői az érdeklődőknek, hogy május végén gurul a hordó a hidászok régi jó szokása szerint. Aztán tegnap délutánra házi ünnepségre jött a meghívás: legyünk tanúi, közhírré tevői az eseménynek: a száliteres hordó könnyedén átgörgethető már Szegedről Újsegredre.

A múlt héten a három darabból álló záróelem két szélő tartója, május 16-án, szerdán pedig a középső pá-

lyalemez is helyére emelte az úszódaru. Számítások, mérések, próbák előzték meg a nevezetes eseményeket, feliratok, zöldágak, zászlók díszítették az acélelemeket. S nem az ünnepélyes pillanat méltósága, hanem a munka pontossága miatt milliméterenként közelített terhével a daru a hid már elkészült darbjaihoz.

„Az egészben az volt a legjobb, amikor Árpád bácsi lement a darusoknak: még két centit közelítsenek. És hogy milyen komolyan veszik az effajta utasítást: tényleg két centit mozdult felénk az ormólan hajótest” — jegyzi meg valaki. Ez a mondat nekem is feltűnt, nemcsak mert képtelennek tartottam, hanem mert eddig mindent milliméterben számoltak. Az elemek hőtágulását, a rést, amit „majd kitölt a napsütés”, s azt a háromnegyed órát is milliméterre számították át, amit a pályalemez szerdai beemlésekor várakozva töltöttek el a Ganz-MÁVAG Tisza szocialista brigádjának tagjai.

Csak Kun Árpádon nem látszott, hogy türelmetlenkedne a vendégvárás perceiben. A brigádvezető, aki hivatalos besorolása szerint főmunkavezető, most az akció

irányítója. Kézmozdulatára figyel mindenki, szűkszavú instrukcióit megérti tán a 28 tonnás elem is. Mint a műtétet vezető orvos, amikor szikét, tampont kér. Hozzák a lángvágót, átkötik a csörölő köfelét, Nagy Lajos a sarkára áll — az elem sarkára, hogy vízszintbe hozza. „Mennyi ott a házag?” — s most kivételesen valóságos résre gondolnak. Kun Árpádnak talán az is eszébe jut, hogy ez a hid az utolsó. Nyugdíjba megy, negyvenöt évi szolgálat után. A pesti Északi összekötőhídnál kezdte — „titokban kezdtem szögelni, egy liter bor volt a büntetés ára minden szegecsért” — rakott acélból hidat a Nilus fölé, s most, 63 évesen a szegedi északi Tisza-hidat tartja utolsóának. „Algyőnél is azt mondta, úgyse bírja ki munka nélkül” — ez meg Boros Ervinnek, a Hidépítő Vállalat területi főmérnökének véleménye.

A meder fölötti 144 méter közepére minierdőt telepítettek a hidászok, a zöld ág az építkezés befejező szakaszának megérkezését jelzi. Kézfogások — néma elismerések. Nem tudom, Kurilla Lajos, a Ganz-MÁVAG hidgyárának igazgatója és Balogh József főmérnök a pályalemez beemlésezt mint értékelte szakmai szempontból, de azt látom, hogy Bokor Béla, a hidépítés „társadalmi ellenőre” elégedett volt. A nyugdíjas tanár úr a Felső Tisza-parton lakik, naponta jegyeztette az újabb fejleményeket, gyűjtötte a dokumentumokat. Hát épp ő hiányzott volna a pályalemez szerdai délelőtti beemléseiről? Eljöttek ismét a város vezetői is, hogy az immár teljes szélességében kész acélszerkezetet megnézzék. „Akkor most már gurulhatna is az a hordó!” — de mégsem, hiszen az elemet rögzíteni kell meg. Így tolódott el a hidászszertartás tegnap délutánra, a műszak végére, amikor már Kun Árpádnak sem kellett attól tartania, hogy megszakad brigádjuk baleset nélküli hidépítési sorozata. Este, az más, a vacsoránál ő is koccint. Egészségükre!

Pálffy Katalin

Távközlési világnap

Csütörtökön, május 17-én öt világrész országában tartották meg a távközlési világnapot, annak emlékére, hogy a nemzetközi távközlési egyesület alapítóokmányát 1865. május 17-én írták alá Párizsban húsz állam — kö-

Jugoszláv pártküldöttség Szegeden

Látogatások, megbeszélések

Tegnap négytagú jugoszláv pártküldöttség érkezett több napos látogatásra Szegedre, a városi pártbizottság meghívására és vendégeként. A küldöttség vezetője: Milorad Mandarics, a Vajdasági Kommunista Szövetség szabadkai bizottságának titkára. Tagjai: dr. Bartul Skanderovics, a Felsőoktatási és Tudományos Közfőszög szabadkai titkára; Anka Sabics és Szilágyi Gábor festőművész, mindketten a Vajdasági Kommunista Szövetség szabadkai bizottságának tagjai.

A röszkei határállomáson fogadták és köszöntötték a vendégeket: Berta István, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára, dr. Csonka István és Ludányi István, a pártbizottság osztályvezetői.

Délelőtt a Gabonatermesztési és Kutatóintézetbe látogatott a jugoszláv pártküldöttség. Itt dr. Szánier Imre, az intézet igazgatója, dr. Erdei Péter igazgatóhelyettes és dr. Faragó László, az intézet pártalapszervezetének titkára, tudományos osztályvezető fogadta őket az intézet vezetői tájékoztatták a vendégeket a náluk folyó kutatómunkáról, a nemzetközi kapcsolatokról, különös tekintettel azokra a nemesítési és kutatási munkákra, amelyeket — kölcsönös szerződés alapján — zágrábi, újvidéki, bácska-topolyai partnerintézetekkel együtt végeznek. Megtekintették a vendégek az intézet korszerű üvegházát, ahol megismerkedtek a búzanemesítés fázisaival.

Délután a jugoszláv pártdelegáció a szőlőtelepítéssel ismerkedett a Szegedi Állami Gazdaság ásatóhalmi és pusztamérgesi üzemeiben, a gazdaság főmérnöke, Gárgyán József kíséretében. Balotaszálláson a Délalföldi Pincegazdaság szőlőfeldolgozó üzemét és pincészetét is felkeresték a vendégek, akiket visszaérkezésük után a városi pártbizottság székházában fogadtak és köszöntött Török József, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára. A fogadáson részt vett Papp Gyula, a városi tanács elnöke.

Török József köszönti a jugoszláv pártküldöttséget

ke, Deák Béla és Berta István, a városi pártbizottság titkárai is. Török József tájékoztatta a jugoszláv pártküldöttséget Szeged politikai, gazdasági és kulturális életének eredményeiről, hangsúlyozta Szeged és Szabadka testvérvárosi kapcsolatát. Milorad Mandarics

hasonlóképpen szövegezte Szabadka sokirányú fejlődéséről. Javasolta, hogy az eddigi kapcsolatokat ki kellene terjeszteni további üzemi, intézményi, felsőfokú oktatási intézetek vonatkozásában is.

A jugoszláv vendégek programja ma folytatódik.

Kiváló a makói József Attila Tsz

Szegedre látogatott tegnap délelőtt dr. Márta Ferenc akadémikus, az MSZMP KB tagja, a Magyar Tudományos Akadémia főtitkára. Dr. Koncz Jánossal, a megyei pártbizottság titkárával folytatott megbeszélést időszaki tudománypolitikai kérdésekről. Ezt követően Makóra utazott, ahová dr. Koncz János is elkísérte.

A makói városi pártbizottság székházában dr. Varga Dezső, a pártbizottság első titkára és dr. Forgó István, a városi tanács elnöke fogadták a vendégeket, majd tájékoztattak a helyi kérdésekről. Délután a vendégek megtekintették a közelmúltban felavatott Esperst irodalmi emlékházat és a leendő József Attila Múzeum építési munkálatait.

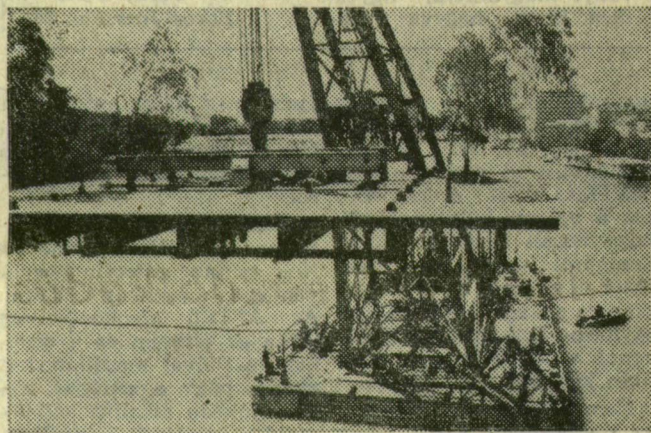
Ezt követően a helybeli József Attila Tsz ünnepi közgyűlésén jelentek meg a vendégek. A gazdaközösség ez alkalommal ünnepelte fennállásának 30. évfordulóját és azt is, hogy a múlt évi kiemelkedő termelési és gazdálkodási eredményeik alapján immár harmadszor nyerték el a Kiváló Termelőszövetkezet címet.

A közgyűlésen Szabó István tsz-elnökhelyettes meg-

nyitja, Berényi János tsz-elnök beszámolója után dr. Márta Ferenc tolmácsolta az MSZMP KB szívélyes üdvözlését, gratulációját az országos élvonalba tartozó közös gazdaság tagjainak gazdálkodási és politikai eredményekért. A tudomány és a mezőgazdasági termelés erősödő kapcsolatairól szóló, majd a MÉM és a TOT megbízásából átnyújtotta a Kiváló Termelőszövetkezet címet tanúsító oklevelet Berényi János tsz-elnöknek.

Tanácskozás a Parlamentben

Aczél Györgynek, a Minisztertanács elnökhelyettesének, az Állami Ifjúsági Bizottság elnökének vezetésével csütörtökön a Parlamentben ülést tartott a nemzetközi gyermekvédelmi bizottsága. A gyermek- és ifjúságvédelemre létrehozott gyermekszolidaritási alapról Nádor György, a bizottság titkára számolt be. Az alap csekkszámlájára eddig több mint 110 millió forintot fizettek be.

Szerda délelőtt 11 óra: „ez az irány pont jó!”

Somogyi Károlyné felvétele

Csütörtök délután három óra: „könnyen gurul, pedig tele a hordó”

növeli a beruházás költségeit, késlelteti az eszközök megterülését és szétforgcsolja az amúgy is szűkös kivitelezői kapacitásokat. A tervszerű munkát gyakran zavarja az érdekelte vállalatok rossz együttműködése. Nem ritkán úgy kezdődik az építkezés, hogy még a tervek sincsenek készen és a legfontosabb szállítási szerződések is hiányoznak. Gyakorjak a tervezők, a kivitelezők és a beruházók között folyó és sokszor elhúzódozó viták a szerződés tartalmáról, a műszaki tervekről, a javasolt technológiáról, az árákról és nem utolsósorban a határidőkről.

A jövőben alapvetően változtatni kell az együttműködés mai gyakorlatán, mert a jelenlegi helyzet olyan feszültségek forrása, amelyek jelentős károkat okoznak a vállalatoknak, a népgazdaságnak egyaránt. Ezért sokkal nagyobb gondnal és felelősséggel kell a beruházási folyamat szervezését, hatékonyságát javítani.

A beruházó, a tervező és a kivitelező közösen alakítsa ki a megvalósítás programját, amely tartalmazza a részt vevők kötelezettségeit is. E feladat megvalósítására tulajdonképpen az első lépéseket már megtettük azzal, hogy a legnagyobb kivitelező és tervező vállalatok együttműködést kötöttek. Ennél azonban még többre van szükség az együttműködés gyarapításához.

A tapasztalatok azt bizonyítják, hogy az építőiparban sem lehetünk elégedettek a munkaerő-gazdálkodás eredményeivel. Az elmúlt időszakban a megyében is az építőipar más ágazatokból, főleg a mezőgazdaságból toborozta az új munkásokat. Erre azonban a jövőben már aligha lesz lehetőség. Sőt, az építőiparban is csökkenő munkásszámmal kell teljesítenie a feladatát. Ezért mindenütt fontos a munkaerő-gazdálkodás javítása, a tervszerű, hatékony foglalkoztatás biztosítása.

Napjainkban az építőipar egyik legnagyobb gondja a termeléshez szükséges munkaerő szakmai összetételének kialakítása. Kevés az úgynevezett befejező szakmunkás és sokszor emiatt késik a határidőre összeszerelt fontos objektumok átadása. Ezért az építőipari vállalatok a szakmunkásképzést, a beiskolázást a jövőben jobban az igények, a szükségletek szerint kell hogy végezzék.

Ma még a legtöbb építkezésnél a szervezőtelenség, a fegyelmelenség számos jelével is találkozunk. Ez nemcsak az itt dolgozó munkásokon múlik, hiszen a beruházási folyamat számos zavarra hátrányosan befolyásolja a folyamatos munkát. Nehéztí az építők munkáját az is, hogy a munkahelyek állandóan változnak, a munkások nagy része naponta ingázik, egy részük munkásszálláson lakik. Sokszor nem is lehet felismerni, hogy a fegyelmelenség

ség szándékos-e, vagy a rossz munkaszervezés eredménye, vagy esetleg a beruházás előkészítésének a hiányosságából adódik. Nyilvánvaló, hogy az építőipari munkások többsége becsületesen végzi, illetve szeretné végezni munkáját. Ehhez azonban sokszor hiányoznak a feltételek. El kell érni, hogy a vállalatok munkabért csak a tényleges teljesítményért fizessenek ki, és a keresetek jobban tükrözzék az elvégzett munka mennyiségét és minőségét.

Az elmúlt időszakban az építőipar nem tudta maradéktalanul kielégíteni a megye építési igényeit. Ezért a jövőben tovább kell növelni a megye építőiparának teljesítőképességét, hogy az eddigieknél gyorsabban, hatékonyabban, jobb minőségben segítse a gazdaságfejlesztést és az életkörülmények javítását szolgáló építési feladatokat megvalósítását, a tizenöt éves lakás-beruházási program teljesítését. Ebből a munkából a legnagyobb feladat a DÉLÉP-re hárul, hiszen a lakások mellett a DÉLÉP-nek meg kell valósítani azokat a beruházásokat, amelyek a megyében a termelési szerkezet korszerűsítését szolgálják. Például: az élelmiszeripari vállalati rekonstrukciókat, a nyomdaiipari, a kábelgyári, a HÓDIKÓT, gumigyár, KSZV stb. beruházásokat. Az eddigieknél lényegesen nagyobb erőt kell összpontosítani a megye épületvagyonának megújítására, az elmaradt

felújítási munkák pótlására. Ennek érdekében a tanácsai és a szövetkezeti építőipar, valamint az igen nagyszámú háziiparos építőszervezetek a jövőben kapacitásuk jelentős hányadát a helyi építkezések mellett fordítsák a fenntartási, felújítási munkákra. E szervezeteiket — elsősorban műszaki és gazdasági fejlesztéssel — alkalmassá kell tenni a szervezettebb, a gyorsabb és a jobb minőségű munkára.

Erosíteni kell a feladatok eredményes megvalósítása érdekében az építőiparban is a párt gazdaságirányító, politikai, szervező és ellenőrző munkáját. A pártszervezetek segítsék elő, hogy a kommunisták jól értsék a tennivalókat, és példamutatóan teljesítsék kötelességüket. Támogassák a vállalatok gazdasági vezetését a tervszerűbb, a hatékonyabb munka megteremtésében, a munkafegyelem megszilárdításában. Legyenek kezdeményezők, nyitnak tárjak fel a meglévő feszültségeket, ellentmondásokat. Csak így valósíthatjuk meg a Központi Bizottság és a megyei pártbizottság határozatában megjelölt feladatokat.

SZABÓ SÁNDOR,
az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára